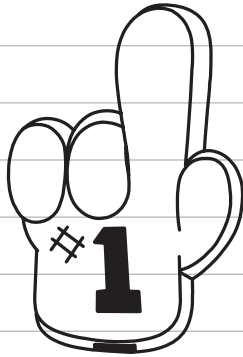

www.dereta.rs

Biblioteka

TEEN

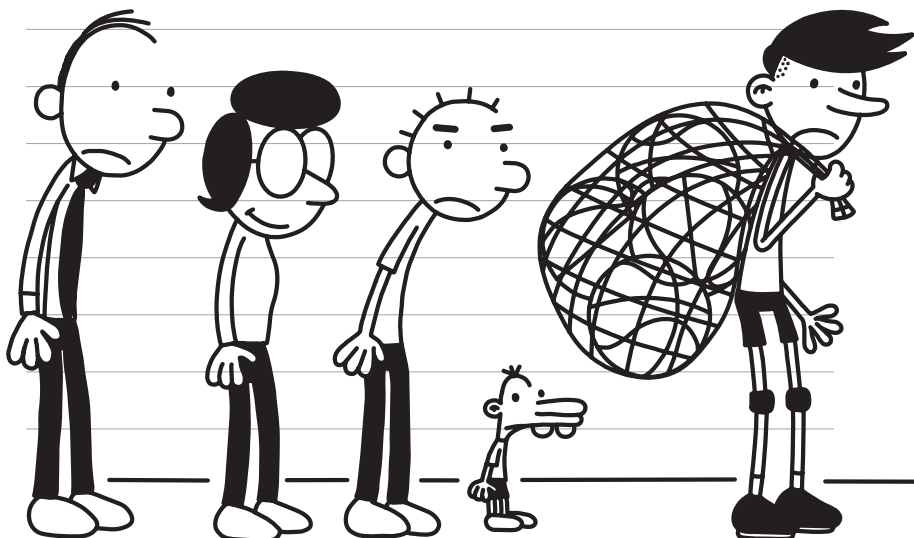

DRUGE KNJIGE DŽEFA KINIJA:

1. *Dnevnik šonjavka*
2. *Rodrikova pravila*
3. *Poslednja slamka*
4. *Pasji dani*
5. *Ružna istina*
6. *Praznična groznica*
7. *Levo smetalo*
8. *Loša sreća*
9. *Dugo putovanje*
10. *Stara škola*
11. *Iz greške u grešku*
12. *Bekstvo*
13. *Otapanje*
14. *Kugla za rušenje*
15. *Rizičan poduhvat*

USKORO

Dnevnik šonjavka 17

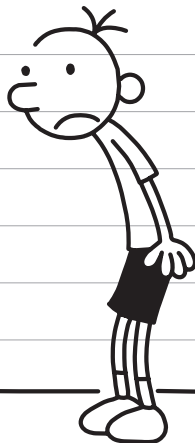
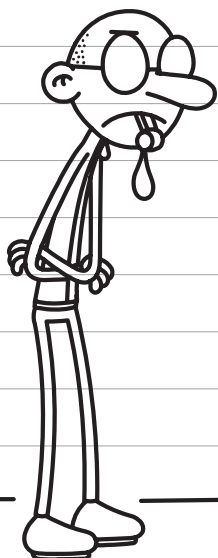
DNEVNIK šonjavka

PUN POGODAK

Džef Kini

Prevod sa engleskog

Jelisaveta Đurić

Beograd

2023.

DERETA

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2021 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of the book's
jacket is trade dress of Wimpy Kid, Inc.

All rights reserved.

Veggie Rocker characters on page 46 created by Daryl Enos.
Used with permission and gratitude.

Book design by Jeff Kinney
Cover design by Jeff Kinney and Brenda E. Angelilli

First published in the English language in 2021
By Amulet Books, an imprint of Harry N. Abrams, Incorporated, New York
All right reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

© Ovog štampanog izdanja dela i prevoda *DERETA*

Naslov originala
DIARY OF A WIMPY KID
BIG SHOT
Jeff Kinney

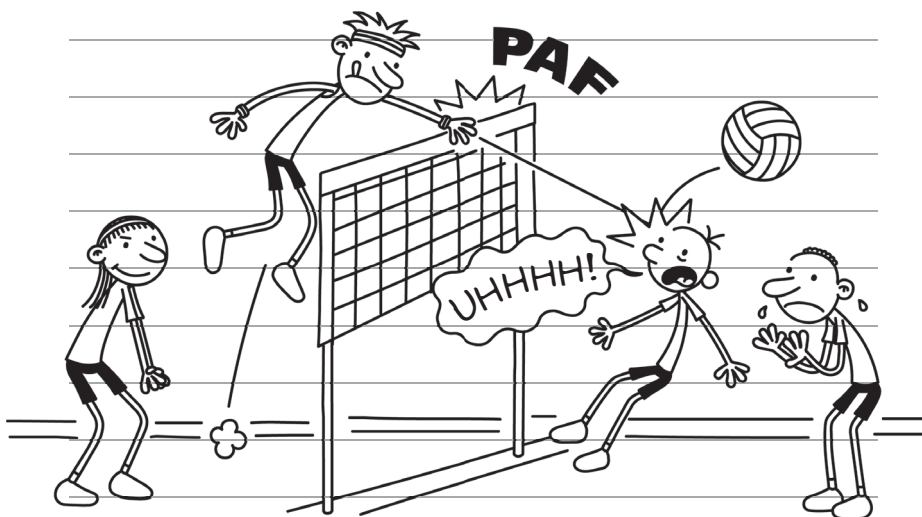
ZA VILA I GRANTA

SEPTEMBAR

Ponedjeljak

Čuo sam da se sportisti rađaju s nekim posebnim genima pa su zato vrhunske atlete. E pa, o kakvim god genima da je reč, mislim da sam zasigurno rođen **BEZ** njih.

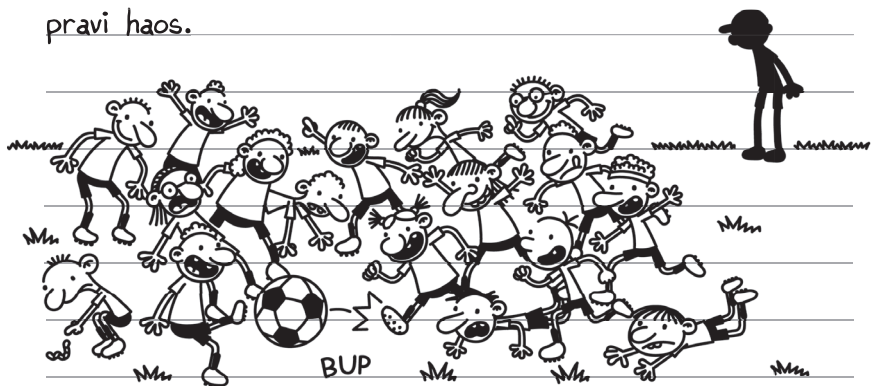
Mama uvek govori da za svakoga ko je deo tima postoji nekakva važna uloga. Ali što se tiče sportova, imam utisak da samo pomažem **DRUGIMA** da se istaknu.

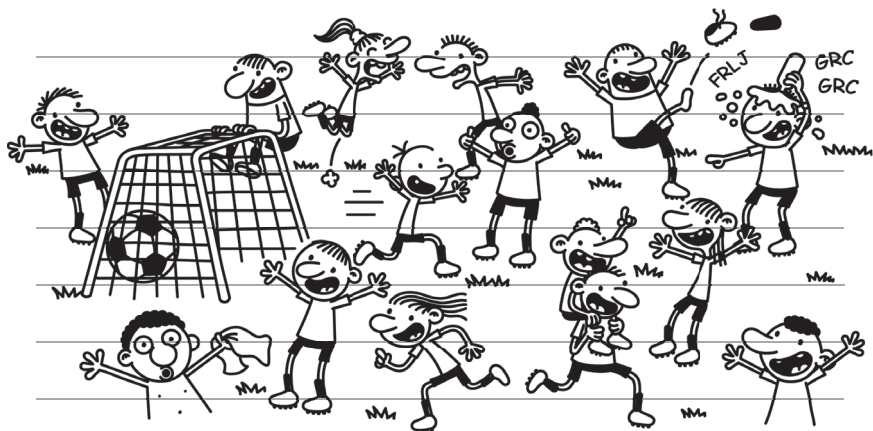
U ovom trenutku mog života prilično sam siguran da neću postati profesionalni sportista. Zbog toga zvanično objavljujem povlačenje.

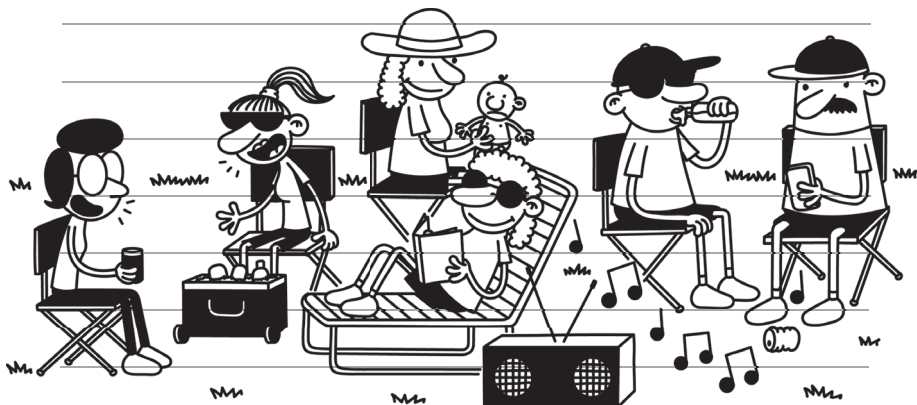
Najluđe od svega je što sam nekada zapravo **VOLEO** sport. Ali to je bilo onda dok sam išao u vrtić, kada je sport još bio **ZABAVAN**. Prvi kojim sam se bavio bio je fudbal. Nisam znao pravila, ali ih nisu znali ni drugi klinci. Zbog toga je na terenu gotovo uvek vladao pravi haos.

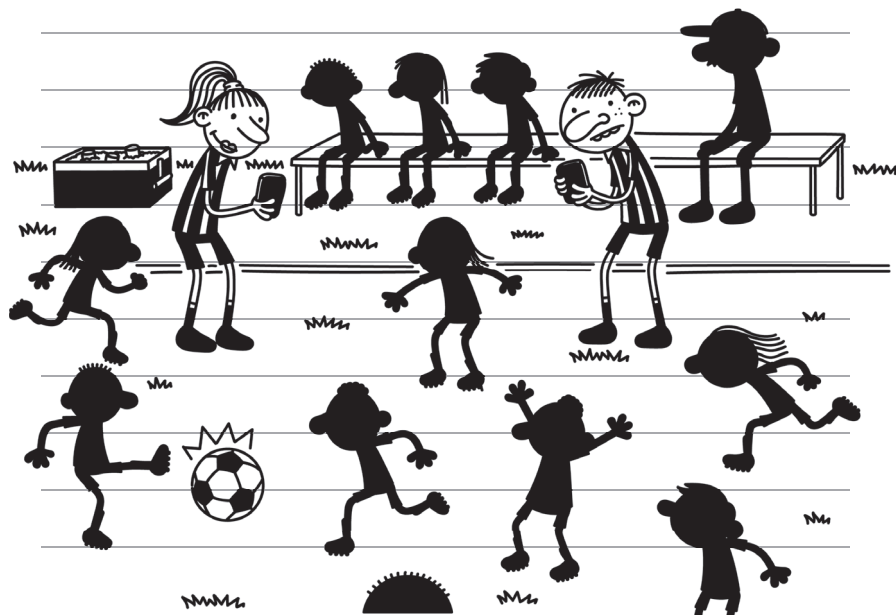
Kud god da je lopta išla, svi smo besomučno jurili za njom. Onda bi ona nekim nevidenim čudom izletela iz gomile i uletela u nečiji gol, a onda smo **SVI** slavili.

Niko nije beležio rezultat, pa se nikada nije znalo ko pobeđuje a ko gubi. A roditelje nije bilo briga jer su bili suviše zauzeti svojim zanimacijama.

Sudije su bili klinci iz starijih razreda osnovne, a ni oni nisu baš obraćali pažnju na igru.

Zapravo, te vajne sudije nisu zviždale u pištaljku ni kada bi lopta odletela u aut. Tako smo pola utakmice igrali negde izvan terena, a da to NISMO ni ZNALI.

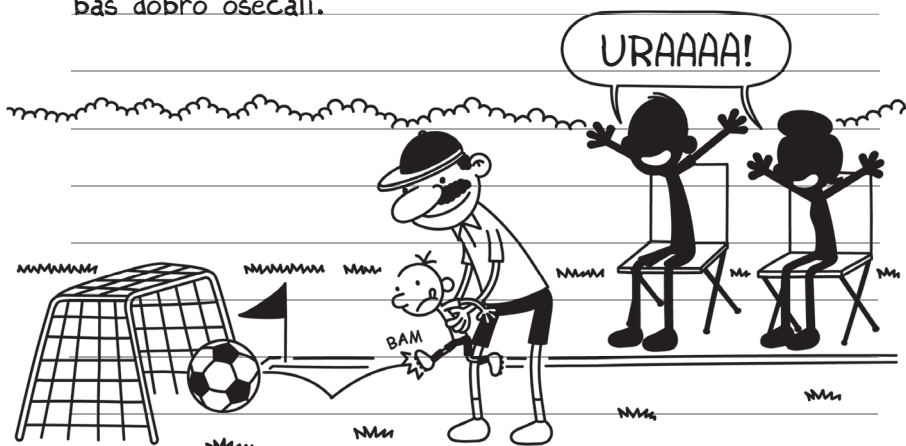

Posle utakmice uvek smo dobijali one ledene sokiće i grickalice u kantini. A ponekad se čak dešavalo da ne bismo ni sačekali da ZAVRŠIMO sa igrom da bismo se počastili.

KANTINA

Treneri su bili vrlo fini i trudili su se da svako dete
dobije priliku da postigne gol. Zbog toga smo se svi
baš dobro osećali.

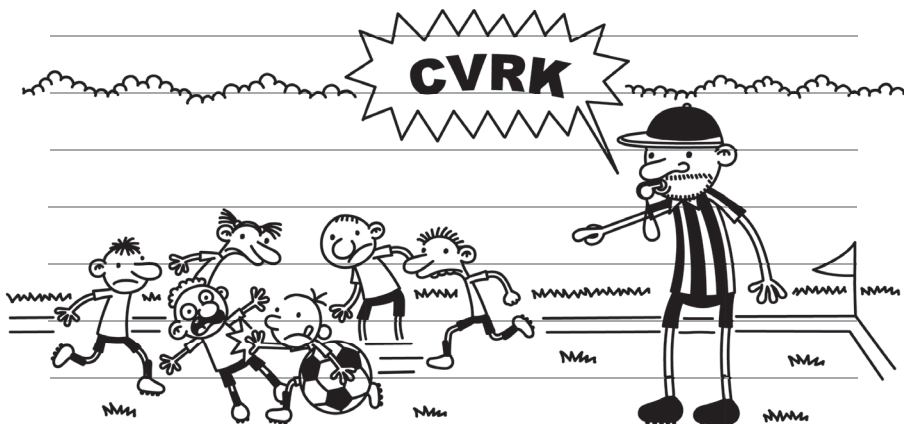

Tada sam bio UVEREN da ću postati profesionalni
fudbaler kada porastem. Čak sam svoju prvu člansku
karticu s fotkom tako brižno čuvao, u slučaju da se
jednoga dana ispostavi da nešto vredi.

Ali se u predškolskom periodu sve to PROMENILO.

Sudije su počele da koriste zviždaljke i nisu dozvoljavale da radimo stvari koje su nam prolazile godinu dana ranije.

Te sezone sudije su zviždale gotovo svaki put kada bih dotakao loptu. Zbog toga sam, kad god sam učestvovao u igri, uglavnom stajao u uglu terena i molio se da se lopta ne dokotrlja do mene.

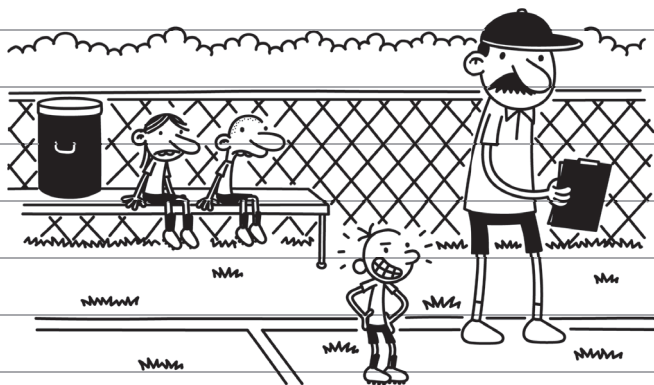

U svakom slučaju, nisam se baš mnogo naigrao u predškolskom. Trener je ubacivao u igru samo klince koji su bili zaista DOBRI, a mi ostali smo grejali klupu.

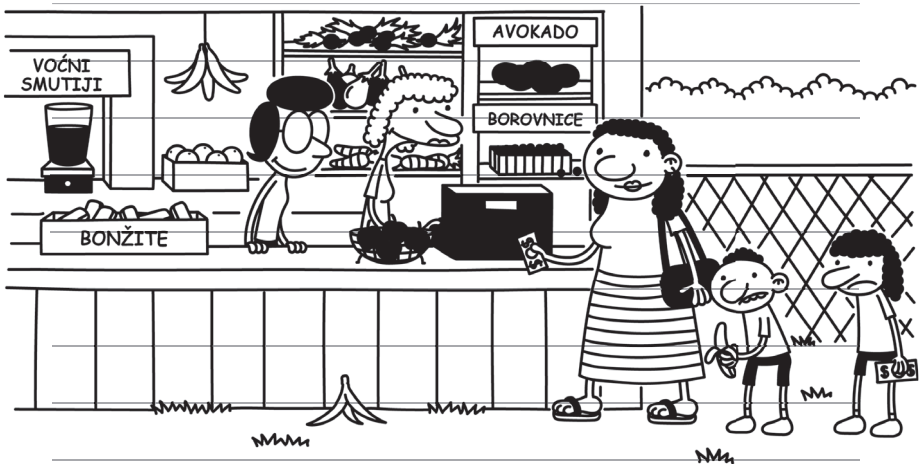
Mama mi je rekla da trener zasigurno smatra da sam njegovo „tajno oružje” i čuva me za neki presudan trenutak.

Ali nisam skapirao da se mama samo trudi da se ne razočaram u sebe. Zahvaljujući tome, kada bi me trener UBACIO u igru, izlazio sam na teren misleći da sam neka velika faca.

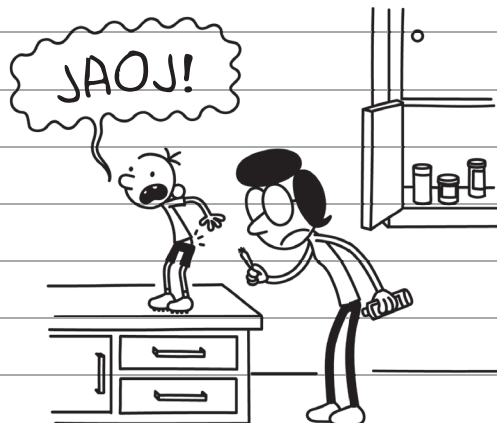
Čak ni kantina nije bila zabavna te godine. Neki roditelji su se žalili da se u njoj prodaje previše grickalica pa su one smrznute sokiće i druge poslastice sa mnogo šećera zamenili ZDRAVIM stvarima.

A zapravo se od prodaje tih smrznutih sokića u kantini plaćalo održavanje fudbalskog terena. Zbog manjka para ljudi iz Gradskog zelenila kosili su travu te godine samo jednom u tri nedelje, a to je mnogo usporavalo igru.

Nakon što je mnogo klinaca zaradilo krpelje zbog igranja fudbala po visokoj travi, odlučeno je da se sezona završi ranije, a MENI je to savršeno odgovaralo.

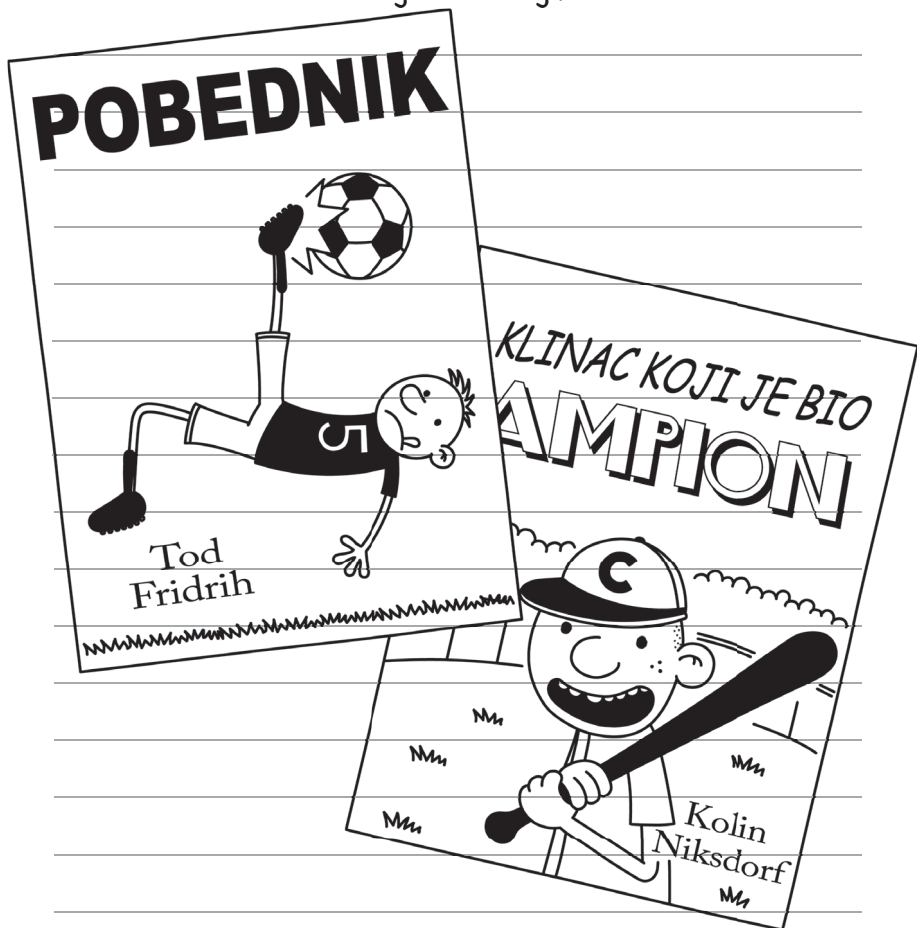

Grize me savest što nikada nisam bio dobar u sportu, jer mislim da se tata nadao da ću postati veliki igrač. Kad god bi se vraćao iz biblioteke, uvek je kući donosio gomilu knjiga o sportu.

Siguran sam da ima klinaca koji obožavaju takve priče, ali JA nikada nisam bio jedan od njih.

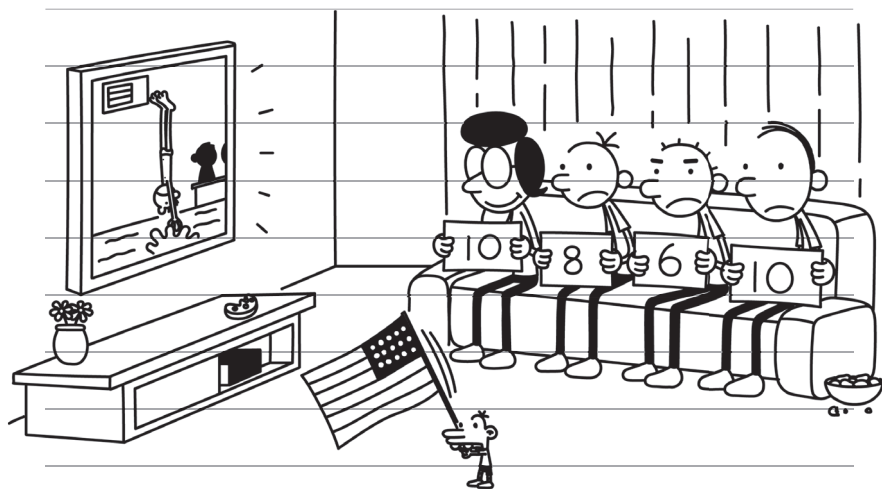

Ako odete u biblioteku, naći ćete razne knjige o deci koja izvode neverovatne stvari i obezbeđuju pobedu svom timu. Ali ja nikada nisam iskusio tako nešto, a kladim se da ima još mnogo klinaca poput mene.

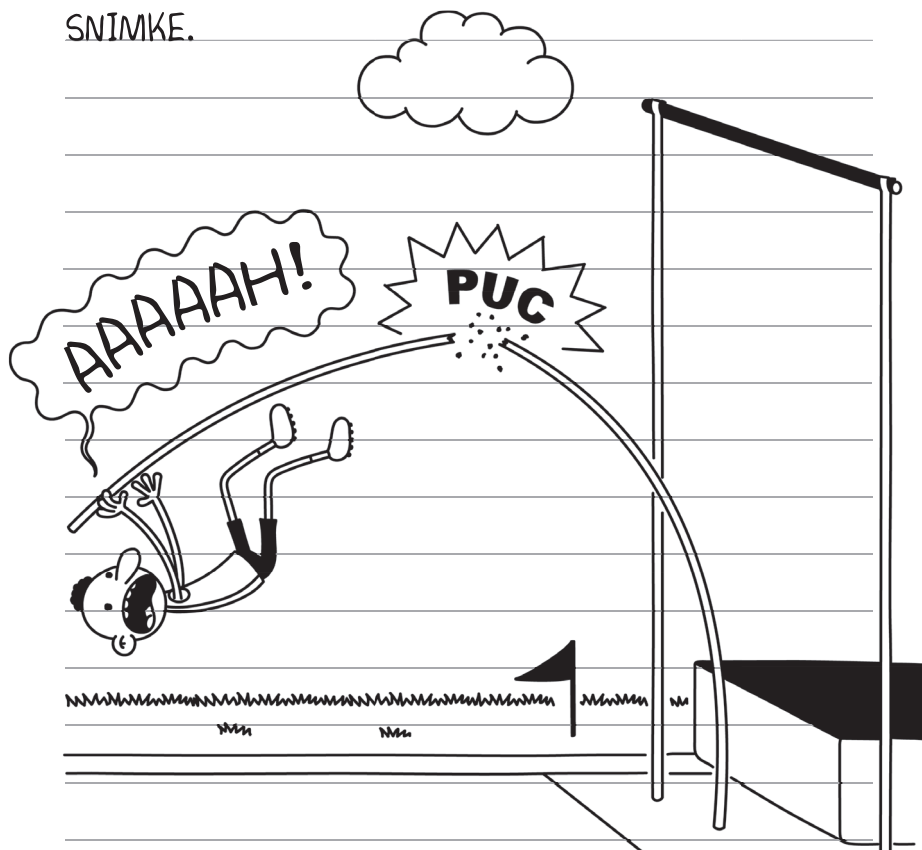
Neko bi uskoro morao da napiše knjigu za nas
OSTALE.

Nemam ništa protiv sporta. Volim razne sportove,
ali samo da se ne BAVIM njima. Zapravo, letos sam
na televiziji pratio Olimpijske igre gotovo bez
prestanka.

Mamina ideja je bila da igre gledamo porodično. Ona
kaže da su u današnje vreme svi zatvoreni u svojim
malim svetovima, a sport je jedna od retkih stvari koja
još uvek može da zbliži ljude. A moje je mišljenje da
malo zajedništva mnogo znači.

Mama kaže da mnogo voli Olimpijske igre jer pokazuju za šta su ljudska bića sposobna u svom najboljem izdanju. Ali ja volim da gledam SMEŠNE SPORTSKE SNIMKE.

Međutim, drago mi je što se dešavaju nekom DRUGOM a ne MENI. Potpuno sam siguran da bih se unervozio znajući da me milioni gledalaca posmatraju u svojim kućama. A kada zabrljaš na Olimpijadi, očekuje se da ostaneš dostojanstven.

Ali da sam četiri godine svojski trenirao i onda napravio neku glupu grešku, prilično sam siguran da bih teško uspeo da se smeškam pred kamerama.

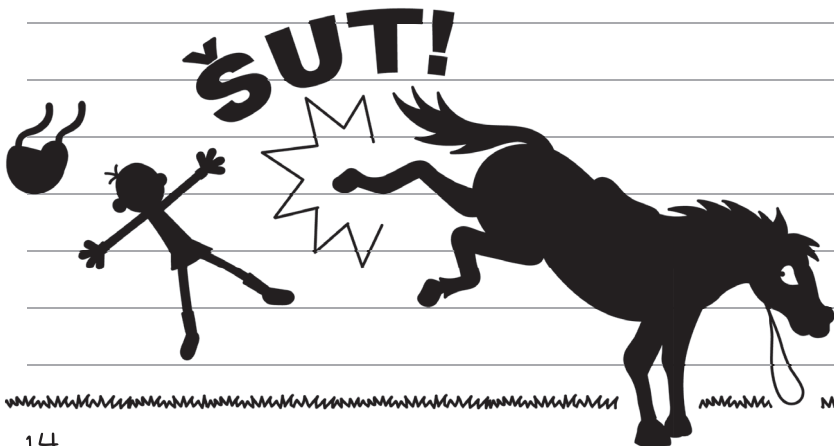
Stoga bih se svakako pre bavio nekim TIMSKIM sportom. Jer kada u tome zabrljaš, ljudima je teže da to provale.

U stvari, kada bih učestvovao na Olimpijadi, takmičio bih se u nekom sportu koji uključuje konje. Jer ako nešto krene po zlu, bar imate na koga da svalite KRIVICU.

Ali kada malo bolje razmislim, verovatno se zbog toga konji ponekad ružno ponašaju.

Mada smo odgledali mnogo prenosa sa Olimpijade, i dalje ne razumem kako sve to funkcioniše.

Kao prvo, uopšte ne kapiram zašto dodeljuju medalje samo sportistima koji zauzmu prva tri mesta na takmičenju. Mislim da bi mogli to da promene i podele još medalja tako da SVI učesnici odu kući s nagradom.

Kako sada stvari stoje, dobijate zlatnu medalju ako zauzmete prvo mesto, srebrnu za drugo i bronzanu za treće. Ali imam zaista neki čudan osećaj da postoji prilično velika razlika između srebra i bronce.

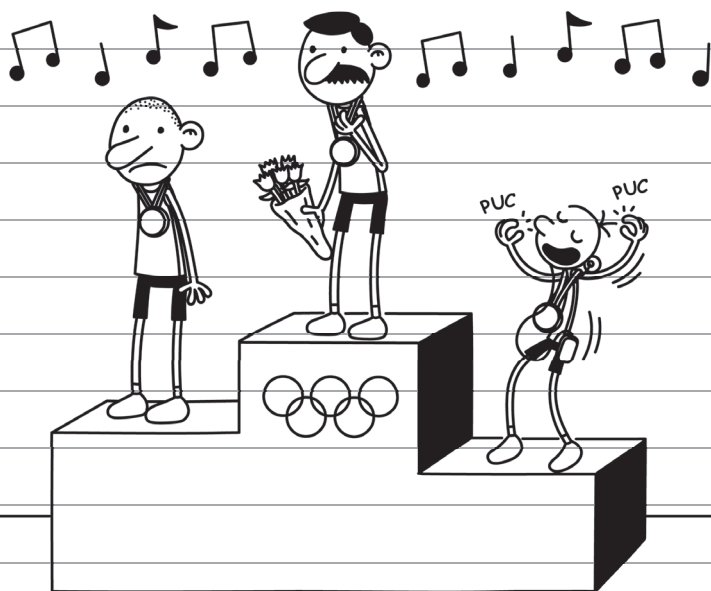
Zlato i srebro bar nešto VREDE. Ali ako osvojite bron-
zanu medalju, bićete srećni ako za nju izvućete nekoli-
ko dolara.

Mislím da medalja najviše vredi odmah pošto je
OSVOJITE. Zato bih, ako je kojim slučajem dobijem,
pokušao među televizijskim gledaocima da pronadem
kupca.

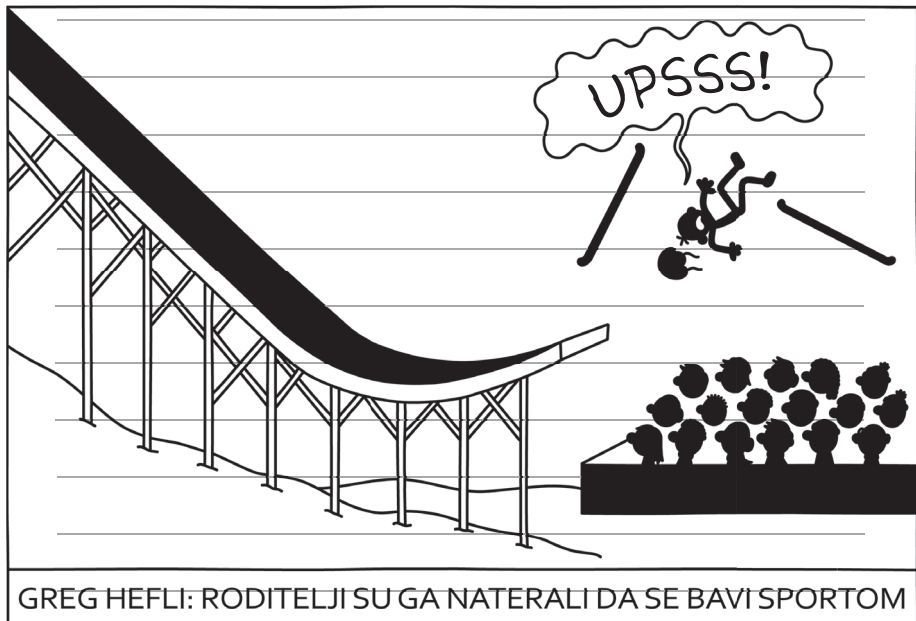
Tokom ceremonije dodele odličja, tri najbolja takmičara stanu na pobjedničko postolje, i zatim se svira državna himna osvajača zlatne medalje, a druga dvojica samo stoje tamo i slušaju. Ali ako bih ja dobio srebro ili bronzu, stavio bih slušalice u uši i uživao u svojim omiljenim melodijama.

U vezi sa Olimpijadom moja mama najviše voli priče o životnom putu takmičara. Neke su zaista neverovatno inspirativne, jer su mnogi sportisti morali da prevaziđu poprilično teške izazove da bi konačno stigli tu gde jesu.

Ali ako bih ikada dospeo na Olimpijske igre, moja priča uopšte ne bi bila tako zanimljiva.

Mama mi stalno govori da bih jednog dana mogao da postanem olimpijac, i da bih svoj „olimpijski put” morao da započnem sada. Ali ja sam ubeden da je za mene već KASNO.

Ukoliko želite da budete donekle uspešni u nekom sportu, u većini slučajeva morate početi da ih trenirate dok ste vrlo mladi. Tako da čak i kada bih krenuo ozbiljno sa nečim, siguran sam da bih se takmičio sa mnogo mlađom decom.

Džef Kini
DNEVNIK ŠONJAVKA
PUN POGODAK

Prevod sa engleskog
Jelisaveta Đurić

Za izdavača
Dijana Dereta

Grafičko-tehnička priprema
Marina Slavković

Lektura i korektura
Dijana Arsić

Prvo DERETINO izdanje

ISBN 978-86-6457-471-6

Tiraž
3000 primeraka

Beograd, 2023.

Izdavač / Štampa / Plasman
DERETA doo
Vladimira Rolovića 94a, 11030 Beograd
tel./faks: 011/ 23 99 077, 23 99 078
www.dereta.rs

Knjižara DERETA
Knez Mihailova 46, tel.: 011/ 26 27 934, 30 33 503

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.111(73)-93-31

КИНИ, Џеф, 1971–

Dnevnik šonjavka. [16], Pun pogodak / Džef Kini ; prevod sa engleskog Jelisaveta Đurić. – 1. Deretino izd. – Beograd : Dereta, 2023 (Dereta : Beograd). – [8], 217 str. : ilustr. ; 20 cm. – (Biblioteka Teen / [Dereta, Beograd])

Prevod dela: Diary of a wimpy kid. Big shot / Jeff Kinney. – Tiraž 3.000. – autoru: str. [218]. – Druge knjige Džefa Kinija: str. [4].

ISBN 978-86-6457-471-6
COBISS.SR-ID 84533001